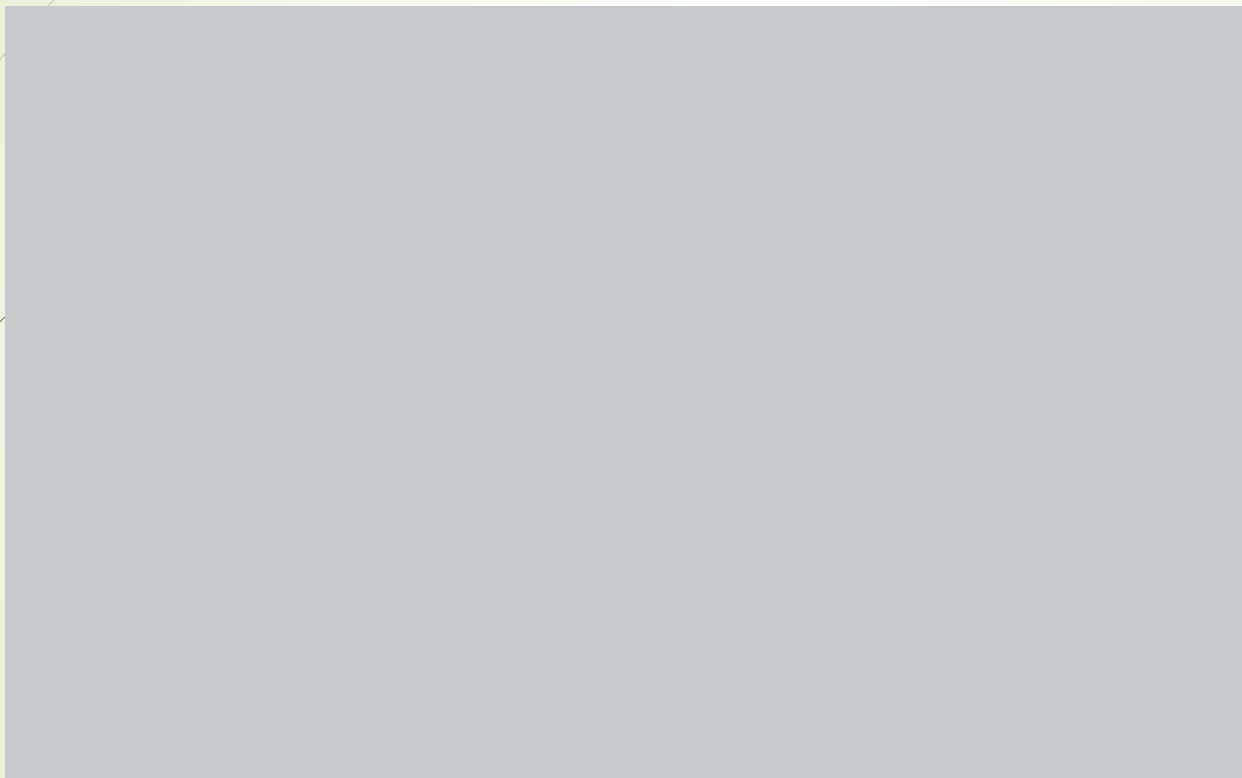

Участие на заинтересованите страни в процеса на вземане на решения

Д-р Лилия Еленкова

ПА, ФФ, СУ „Св. Климент Охридски“

ПОЛИТИКАТА

От една страна - това е разбирането за политиката като процес на въвеждане на рационалност в обществените процеси.

От друга страна – това е тезата за политиката като процес на формулиране на общовалидно и консенсусно решение за намесата по отношение на обществени процеси и отношения.

ПОЛИТИКАТА

Политиката излъчва публичния интерес, създавайки „обществения договор“, който е в основата на тълкуването му. От своя страна превръщането на публичния интерес в **конкретни политически мерки** и въвеждането им в обществото чрез легитимните институции променя и оформя политиката.

Подходът на публичните политики е продължение на теориите за модерната държава, която чрез легитимните институции внася рационалност в обществото.

Политическият процес е движение към създаване на съгласие около общия интерес. От тази гледна точка **напрежението** между частните интереси се „**претопява**“ в **процеса на изработване на публична политика**, която олицетворява и осъществява публичния интерес.

Политика и конкретните политики

- 21 век е векът на Конкретните политики, което бележи и края на века на партиите 😊
- Все по – важно става кой какви **конкретни политики** предлага, защо и с какъв ефект.
- Само преди век партиите са **рушили обществените монополи** чрез осигуряване на масово политическо представителство и парламентарна политическа кооперативност.
- Партийността бавно отстъпва на стратегическата игра между членовете на **социалните мрежи**, осъществяващи конкретни политики.
- Обслужването на конкретни политики е обслужване и **решаване на социални проблеми**.

Политика и конкретните политики

- Съвременният човек все по – малко гласува за идеология и все повече е заинтересован как правителството управлява ежедневието чрез насочване на конкретни политики.
- Конкретните политики се превръщат в първостепенен въпрос на политиката изобщо.
- От обект те се превръщат в субект.
- Статутът им от „задачи за изпълнение“ в ръцете на администрацията се превръщат в пряк източник на политически процес.
- Идва времето на социалните мрежи, конкретни мнозинства и обединения, подкрепящи по – конкретни програми и планове със средствата на политиката

Какво не се променя обаче?

- Това, което не се променя, е дълбоката същност на политиката като мета-баланс, борба на светогледи и интереси при формулирането и налагането на конкретни рецепти на общественения интерес.
- Не се променят и генералните политически роли – консервативна и радикална, индивидуалистична и колективистична и пр.

Понятия

7

► Публичните политики от своя страна най-често са секторни политики. **Секторните** политики са съответно здравни, опазване на реда, данъчни, образователни и пр. Публичните политики не се свеждат само до секторни обаче, а обхващат и онази особена област, в която се решават възникващите проблеми при разпределението на обществените блага – **справедливост, равенство на възможностите, принципност на решенията.**

► Публичните политики

- **Секторни***

- **Социални**

* Сектор – обособено политическо пространство, което е организирано около конкретни дейности и професии

Понятия

- ▶ Конкретните политики не се изчерпват от своя страна с публичните политики. Обществени проблеми съществуват и извън публичния сектор - при стопанския и държавния.
- ▶ Стопанския - национален пазар.
- ▶ Държавния – външнополитически отношения и национална сигурност.
- ▶ Независимо дали публични, стопански или държавни, конкретните политики са **обществени** по своя характер и това ги отличава от „политиките“ на частните субекти (Частните политики са проекти за печалба на частния субект или неговото просъществуване, когато печалбата е под въпрос)

Новото ...

Появава се понятието „мрежи“, което се посочва като субект на конкретните политики. Това еменящ се кръг от заинтересовани институции или лица, които имат освен интерес, но и ресурс да оказват въздействие.

Политическата мрежа

- Изисква колективно действие и съгласие за определена политика между влиятелни актьори.
- Структурата е в междурганизационните взаимоотношения и е преимуществено хоризонтална.
- Няма категоричен централен участник.
- Видове: политическа общност, професионална мрежа, мрежа на производители и пр.
- **Основава се на интереси, експертни знания.**
- Политическите мрежи компенсират донякъде протяжността на мандатите.
- Плаващите мнозинства, образувани от мрежи, укрепват демократичното начало на съвременната политика.

Доброто управление

Подходът на Доброто управление чрез конкретни политики съчетава трите оси на жизнеспособния социум:

- функциониращ свободен конкурентен пазар (икономика)
- Ефективна правителствена управленска дейност (държава)
- Защитени индивидуални свободи и частна инициатива (гражданско общество)

Основната теза на подхода на доброто управление е, че стабилният просперитет може да се гарантира само чрез **укрепване на органичната връзка между свободната пазарна икономика, държава и гражданско общество.**

Защото ...

Добре произвеждаща икономика и добре функциониращо правителство поддържат здравето на гражданското общество.

Добре функциониращото правителство и крепко гражданско общество ще създават устрем за икономическо развитие.

Силна и ефикасна икономика и добре организирано гражданско общество ще допринесат за ефикасно управление.

Защото ...

Доброто управление е едновременно ефикасно, ефективно и кооперативно.

Ефикасно - разходват се най-малко публични средства за постигане на управленски ефект.

Ефективно – постига се максимален ефект, т.е управленски резултат.

Кооперативно – управлението изхожда от широкото разбиране за колективен интерес и добрите резултати се постигат върху максимален брой граждани.

Защото няма политика, която да не струва пари, която да е политически неутрална и да не води до социални последици.

БЛАГОДАРЯ ЗА ВНИМАНИЕТО

Препоръчителна литература:

Маринов, Ал. Увод в публичната администрация, 2012

Танев, Т. „Анализ на публичните политики“, 2008

Танев, Т., Стратегическо управление на публичната сфера, 2008

Танева, Албена. Към разбиране на понятието политическо

Томова, Т. Публичните политики: подходи и методология на изследването и анализа, 2003